

శ్రీ ర త్తు

చారుచర్య

అప్పమంత్రి విరచితము

చెన్నపురి:

బావిళ్ల రామస్వామికాస్త్రులు ఆండ్ సన్స్ వారిచే

బ్రకటితము.

All Rights Reserved

[Rs. 0—6—0

పీఠిక

తెనుగుభాషలో వెలసిన కొలది శాస్త్రీయ గ్రంథములలో నీచారుచర్య యొకటి. ఇది వైద్యశాస్త్రమునకు సంబంధించినది. అయిన నావైద్యశాస్త్రమున రోగములను, వానిలక్షణములను వానిచికిత్సలను నౌషధములను తెలువక, రోగములు వాకుండ నూనవు డెట్లు తనమోరోగ్యమును కాపాడుకొనుచు, భృథ కాయుడై, చిరజీవిగా నుండగలడో ఆపద్ధతులను దెలుపున వీలఘుకృతి. ఇది కేవలము పద్యమయము శాస్త్రీయ గ్రంథములు మాడ తెనుగున మొదట పద్యమయముగ వెలుగుచుటచే నిది యును నాదారినే యనుసరించినది. తెనుగులో క్రీ. శ. 1450 కి ముందు వెలసిన శాస్త్రీయ గ్రంథములు.

గణితము (Mathematics)

1. సారసంగ్రహగణితము—పావులూరిమల్లన

రాజనీతి (Political Science)

2. నీతిభూషణము—ఆంధ్రభోజుడు

3. నీతిసారము—రుద్ర దేవుడు

4. కామందకము—కవివేరు తెలియదు

5. పంచతంత్రము— ”

6. పురుషార్థసారము—శివదేవయ్య
7. ముద్రామాత్యము—కవివేరు తెలియదు
8. బద్దిసీతులు లేక నీతిసారముక్తావళి—బద్దెన

మడికిసింగన సకల నీతిసమ్మతములో వానివేర్కొన్నాడు.

పై 9వ గ్రంథము పూర్తిగ లభ్యమగుచున్నది.

ధర్మశాస్త్రము (Law)

9. విజ్ఞానేశ్వరీయము—కేతన

వ్యాకరణము (Grammar)

10. ఆంధ్రభాషాధూషణము—కేతన

ఛందశ్శాస్త్రము (Prosody)

11. కవిజనాశ్రయము—పల్లియరేచన
12. గోక్షణ్ణచ్ఛందస్సు—గోక్షణ్ణుడు
13. అధర్వణాచ్ఛందస్సు—అధర్వణుడు
14. అనంతచ్ఛందస్సు—అనంతుడు

ఆలంకారము (Poetics)

15. కావ్యాలంకారచూడామణి—విన్నగోటపెద్దన
16. రసాభరణము—అనంతుడు

వైద్యము (Medicine)

17. చారువర్య—ఆప్పనమంత్రి (Health and Hygiene)
18. పశువైద్యము—నారనమంత్రి (Cattle Medicine)

19. అశ్వవైద్యము—(Horses) మనుమంచిభట్టు

వాతావరణము వ్యవసాయము (Meteorology
& Agriculture)

20. సస్యానందము—నోనయామాత్యుడు

ధాతుశాస్త్రము (Precious metals)

21. రత్నశాస్త్రము—భైరవకవి (Metallurgy)

సాముద్రికశాస్త్రము (Palmistry)

22. సాముద్రికశాస్త్రము—అన్నయమంత్రి

వేదాంతశాస్త్రము (Philosophy)

23. జ్ఞానవాసిష్టము—రుడికిసింగన

కవి కాలము

ఈ గ్రంథరచయిత అప్పనమంత్రిగూర్చి చారుచర్యలో తెలిపినదానికింటి హెచ్చుగా మన కేమియు తెలియరాలేదు. ఈ చారుచర్యలోగల కిరవ పద్యము “కొనగొని కొండముచ్చులు చకోరములున్ శుకళారికావళుల్” అను కిరవ పద్యము మడికి సింగన సకలసీతసమ్మతములో నుదాహరించినాడు. సింగనకాలము క్రీ. శ. 1400 ప్రాంతము కావున అప్పన యంతకుముందువాడగును.

అనువాదరీతి

మూలశ్లోకములను కొన్నిటిని వేర్వేరుగా చిన్న పద్యములు గాను, 4, 5 శ్లోకములను సీపముగాను వ్రాసి

యున్నాఁడు. మొత్తముపైని యాంధ్రీకరణము బాగుగనున్నది.

మచ్చునకు—

శ్లో. మలినం పరవస్త్రంచ స్త్రీవస్త్రంచ తథైవచ,
ఖండంచ మాషకైర్నిధ మగ్నిదగ్ధంచ వై త్యజేత్ .

ఆ. మలినమైన యదియు షగువ గట్టినయది
నితరజనుల యదియు నెలుకపోటు
ఖండమైన యదియు గాలినయదియు వ
ర్జింపవలయుఁ జొమ్ము చీరలందు.

25-వ పద్యము

శ్లో. లోకేఽస్తిన్ మంగళాన్యస్తబ్రాహ్మణోగార్హమణితాశనః.
హిరణ్యం సర్పిరాదిత్య ఆహారాజాతఘాష్టమః.

క. గోవుం గనకము విప్రీణు
పావకుడు ఘృతంబు జలము భాసుండు ధరి
త్రీవిభు డీయెనిమిదియు శు
భావహములు మంగళాష్టకాఖ్యంజెందున్.

30-వ పద్యము

ఈ గ్రంథము వ్రణమున కీక్రింది ప్రతులు తోడ్పడినది.

1. తాళపత్రపత్రి (తెనుగు) ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు, పుట్టి
భాండారము సంఖ్య 3875

2. సంస్కృతము ద్రవ్యగుణరత్నాకరము లేక ద్రవ్యరత్నాకరము.
3. ముద్రితప్రతి శ్రీమాహిష్ఠతీముద్రాక్షరశాల, ముక్త్యాల, 1922.

వైవానిలో రెండవదియగు ద్రవ్యరత్నాకరమే చారుచర్య యని వేర్కొనబడినది. ఇది కిరి వర్ణములుగల సంస్కృతగ్రంథము. దీనితో తెనుగు చారుచర్య సరిచూడబడినది. ఈసంస్కృతమూలమును మేము ముద్రించుచున్నాము.

తెనుగున దీనివెనుక వైద్యశాస్త్రగ్రంథములో పేదయ ఆయుర్వేదార్థసారసంగ్రహము అచ్చుకాలేదని వినుచున్నాము. ఈతఁడు ప్రసిద్ధుడగు అనంతమాత్యునికొమారుడట. దానిని ముద్రించుటకు యత్నించుచున్నాము.

సంస్కృతాంధ్రములలో చారుచర్యలను ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్తునుండి సంప్రదించి ప్రతులను వ్రాసి పరిష్కరించిన శ్రీయుత చిలుకూరి పాపయ్యశాస్త్రిగారికి మేము కృతజ్ఞులము.

ఇట్లు,

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులుఅండ్సన్స్.

క్రీ ర ఙ్ఞ
మంత్రి యప్పవరచిత
చారుచర్య

క. ప్రత్యూష బహుశేతిమిరా
దిత్యుఁడు శ్రీకీర్తి భారతీసంతత సం
¹పత్యున్నతి ప్రదుఁ డగు హరి
నిత్యుఁడు ²నాగాఖ్యయప్పనికీఁ బ్రియ మొదవన్. 1

ఉ. రాజహితంబుపొంతు సుకరం బగువైద్యసునీతి ధర్మని
రవ్యాజపథానుసార మగునట్లుగ నిర్జరభాషఁ దొల్లి యా
భోజునిచేతఁ జెప్పఁబడి పొల్పుగు నీకృతి నూత్నసత్కళా
భోజుఁడు మంత్రి యప్పన ప్రబుద్ధుఁడుచేసెఁ దెనుంగు
బాసగన్. 2

క. రేపకడ మేలుకొని యఘ
నాపకమతి దంతథావనవిధిజ్ఞం డై
తాపుణ్యాకావ్యమున మా
నోవేతుం డగుచు వలయు నొనరింపంగన్. 3

ఆ. ఖదిరమును వటమును గానుఁగ జిల్లేడు
వేము మద్దిజువ్వి వీనియందు

1 ప త్యున్నతుండు క్రీహరి 2 గాంబ

నాగరు చేదు కార మొనరిన చెక్కలఁ
దడిసి తోమవలయు దంతములకు.

4

సీ. ఆయురారోగ్యంబు లగువద్దిమామిడి
కణమున శ్రీలక్ష్మీ గలుగు మిగుల
వీడ లెల్లను వాయుబీజపూరంబున
రణజయం బొదవుఁ గరంజకమున
విత్తలాభము సంభవించును మారేడు
నొదవు ఘనప్రజ్ఞ యుత్తరేన
నరుచిపారము జాడ్యహరముః జేయును జండ్ర
సిద్ధిండు నతుల వాక్సిద్ధి జివ్వి

తే. జాతి దాడింబమున దిరిసమున గొడిసె
మొదల నంకోలమునఁ గల్గు మోక్షలక్ష్మీ
సింధువారంబునను రావు చెడ్డకలలు
దంతధావనకర్తంబు లింతవట్టు

5

క. ప్రియరుచ్యము కఫపైత్య
క్షయకారి మనఃప్రసన్న కారణము శ్రుతి
ద్వయనాడి శుద్ధికరమును
నయనహితము దంతధావఃము మనుజులకున్.

6

చ. తెలియుచు నిద్ర శౌచవిధిఁ దీర్చి యనుష్ఠితదంతకాఘు డై
జలశుచిగాత్రుఁ డై నియమపద్విధిఁ గైకొని తాహు
తాగ్ని యై, పాలుపగుభక్తి నిష్ఠసురపూజకుఁడై గృహ
కృత్యకారిగావలయుఁ బ్రభాతకాలమున వారిజగర్భకుల
ప్రసూతకిన్.

7

ఉ. అంగసుఖాబు, దుర్గుణము లారయఁ బొందని మందు, మేని
 కీఁ,రంగు, సుపోషణంబు సుకరంబునఁ బ్రాయము మల్లి
 వచ్చు న,భ్యంగన మాచరించుటకు నర్హవిధం బగునుష్ట
 వారిఁ జే,యం గడునొప్పు నాల్గుగడియల్ జలకంబు యథా
 విధిజ్ఞఁడై. 8

సీ. పుణ్యానిర్తలతోయముల నొండె నుష్ణోద
 కముల నొండెచు బ్రయత్నమునఁ జేయు
 స్నానంబువలయుఁ; బ్రాతస్నానమునఁ జేసి
 తొమ్మిది చిల్లులఁ దొరఁగుచున్న
 యేహ్యంబు పట్టగు నిష్ఠేను శుచి యగు
 నంతియకాదు నాప్యాయనంబు
 శౌచంబు బలము యస్వస్వనాశంబుచు
 తేజంబు రూపుకాంతియు సుకృతము

తే. నాయు రభివృద్ధియును గల్గునంతమీఁద
 సంధ్య నారాధనముచేసి సవితఁ గొల్చి
 యగ్ని దేవు నుపాసించు టర్హవిధము
 నిజకులాచార మార్గైఁని తులకును. 9

క. ఆచారానస్తరమునఁ
 బ్రాచి ముడువలయుఁ గేశపాశంబులఁ గా
 లోచితజలముల గరగర
 రాచిన కస్తూరి పూయ రమణీయ మగున్. 10

క. పరిమళము గల్గుపూవులు
 ధరియింపఁగ దాన చుండు తలఁబట్టదు చె

చ్చైరఁ జెమటకంపు తొలఁగును
 నరులకు మతి దెలియు ననువు నయనముల కగున్. 11

ఉ. గోదఁగిపువ్వు దాలిచి సుఖంతురు మేలు జవాది పూసి హృ
 న్తోదముగాఁగఁ గన్నెరులు మొల్లలతో వకుళ ప్రసూనముల్
 జాదులు పాటలంబులును సంపెగలున్ శతపత్రకంబులున్
 శ్రీదనరారు భోగులు ధరింతురు కస్తురిఁ గూర్చి వేడుకన్.

క. గోరంటపువ్వు మరువము
 చేరిక విరవాజివిరులు చెంగలువలు క
 ర్పూరమునఁ గూర్చి ముడుతురు
 నారీజనపంచబాణనాగమయప్పా. 13

ఉ. మొల్లలు జాజికొవ్విరులు మొత్తములున్ గరవీరరాజి దా
 వెల్ల దొలంకుపువ్వు కురువేరు త్రిదోషహరంబు లారయన్
 చల్లడనంబు దీన సహజం బగుగొజ్జఁగ నీరు గొంతపైఁ
 జల్ల ధరింతు రథిమెయి జాణలు వేసవిరాత్రు లెప్పుడున్.14

క. గురువిందలు గన్నేరులు
 పరువపువనమాలిఁగులును పాటలములుని
 ర్భరశీతోష్ణంబులు గా
 వరయఁగ నవి మేలు ముడువ నంబుదవేళన్. 14

క. పొన్నలు చేమంతులు సుర
 పొన్నలు సంపెగలు మొగలిపువ్వులు పొగడల్
 పన్నుగ హిమమున ముడుతురు
 ఇన్నియు నుష్ణంబు లగుట యెఱిఁగిన భోగుల్ 16

సీ. ఘటికాద్వయము దాఁకఁ గంపుజాదులనుండు
 విరవాజిమొల్లలు వీనరెట్టి

పొన్నలయం దుండుఁ బొలుపార నొకజాము
 మల్లెల నాయినుమాటు దడవు
 కరవీరములయందు గురువిందపువ్వులఁ
 బొగడల నంతియ ప్రాధు నిలుచు
 నొకపగల్ రేయును నుండసంవెంగల
 వెలయఁ జేమంతి తద్ద్విగుణముండు

తే. దాని యోవర్తు చెంగల్వతావి యునికి
 యయిదురాత్రులు గేదంగియందు వలపు
 పుడమిఁ గలుగొట్టు సురపొన్నపువ్వులందు
 మాన డెప్పుడు గంధంబు మంత్రియప్ప. 17

క. విరవాదులు మొల్లలు కొ
 వ్విరిజాజులు ముడువ మేలు వెండుకలు గడుక
 గరగర నయియుండుతటిక
 శిరమున నెపుడైన ముడువఁ జెంగలువ దగున్. 18

క. ధర నుష్ణవస్తువులలో
 నిరతంబును నుష్ణకరము నేత్రములకు దు
 స్తరబాధక మగు మఱిహిత
 కరములు గా వనిరి మల్లికాకుసుమంబుల్. 19

ఆ. మైదపువ్వుకంటె మల్లెలకంటెను
 బుడమిలోఁగ గీడు పువ్వులేదు
 మొగలిపువ్వుకంటె మొగిఁ జెంగలువకంటె
 మేలుపువ్వు పుడమిమీఁద లేదు 20

క: తలమాసినపుడు మల్లెలు
 వలయున్ ముడువంగఁ దొంటివారలు కేళం

బుల నూనియ విడువనితటిఁ

గలుగు హితం బండ్లు కేతకంబుల ముడువన్. 21

మ. అగరుం గుంకుమపువ్వుకూర్చి శిశిర వ్యాసంగికాలంబునన్
మిగులం గొజ్జంగనీరు కప్పురమున న్నేదించి ఘర్తంబునన్
మృగనాభిన్ ఘృత్యణంబునం గలిపి యమ్మేఘావళీవేళలం
దగునుద్వర్తనపూర్వకంబున నలందన్ జందనం బిమ్ములన్. 22

క. జలకంబు దీర్చినప్పుడె

వలయున్ దడియొత్త గాంతివచ్చును బిటికా

దులు వొందకుండు గండువు

గలుగదు మఱి దాన నునుపు గాత్రమున కగున్. 23

శా. సీతుంగండువఁ బట్టుచీరలును మాంజిష్ఠంబులున్ దోఁపులున్
వాతశ్లేష్మనివృత్తి హేతువులు, దుర్వారోష్ణకాలంబులన్
జేతోమోదము పైత్యహానియుఁ గడుం జేసూరుఁ జెంగా
వులన్, శ్వేతచ్ఛాయపటంబు లభ్రపట లీవేళం ద్రిదోషఘ్న
ముల్. 24

ఆ. మలిన మైనయదియు మగువ గట్టిన యదియు

నితరజనుల యదియు నెలుకపోటు

ఖండమైన యదియుఁ గాలిన యదియు వ

ర్జింపవలయుఁ జుమ్ము చీరలందు. 25

ఉ. మాసినవానఁవీటయు నమంగళభావము నొందు నంగనా
వాసము గట్ట భాగ్యము నవారితశౌర్యముఁ దప్పుఁ బుణ్య
ముల్, చేసినఁ గోలుపోవు నొరుచీరధరించిన నెల్కపోటుసం
త్రాసముఁజేయు ఖండపరిధానము జెప్పకుఁ బట్టు మేదినిన్.

6. కాలినచీర ధరించిన

మేలు దొలంగుటయొకాదు మిక్కిలి కీడై

కాలునివశ మగుఁ గావున

వాలాయము దానిఁ బొటవైవఁగవలయున్.

27

7. తెవులులు నెండనోడు నధిదేవత లిత్తురు మెచ్చి సంతతో

త్సవములు రత్న భూషణవితానము దాల్పుఁగ నట్లు లేనినాఁ

డవయవశుద్ధి హేతు రుచిరాభరణంబులు దాల్పుఁగాఁ

దగున్, రవణముపొంటె లక్కయును రాగియు నీ డవిగావు

దాల్పుఁగన్.

28

8. దానములుచేసి యట స

న్తానంబున దేవపితృసమభ్యర్చనముల్

పూని యొనరించి పిమ్మటఁ

గాని చనఁగవలదు భుక్తి కార్యంబునకున్.

29

9. గోవుం గనకము విచ్చొడు

పావకుఁడు ఘృతంబు జలము భానుండు ధరి

త్రీవిభుఁ డీయొనిమిదియు శు

భావహములు మంగళాష్టకాఖ్యం బరయన్.

30

10. అవలోకన మభినందన

మవధానముతోడఁ జేసి యర్పించుట భ

క్తివిధిన్ బ్రదక్షిణించుట

యవిరళనియమమున వీనియం దర్పంబుల్.

31

11. కులకాంతచేతఁ దగుక్రియ

నలంకృతం బైన భోజనాగారములో

- నెలమిఁ దనబంతిఁ జుట్టలుఁ
జెలులుం దగభోజనంబు నేయఁగవలయున్. 32
- క. వెక్కండ్రు లేకయున్నను
నొక్కఁ డిరువురైనఁ బంక్తి నొగిఁ గుడువక తా
నొక్కండ భుక్తి గొనుటవి
యొక్కడునింద్య మనిచెప్పి రిద్దచరిత్రుల్. 33
- క. ఇష్టఫలసిద్ధి చేకుఱుఁ
దుష్టియునుం గలుగువేర్చి దొరయును సుజనో
త్కృష్టఁ డగు భోజనము వి
స్పృష్టముగాఁ జేయునేని బహుజనములతోన్. 34
- చ. గొనకొని కొండముచ్చులు చకోరములున్ శుక శారి
కావళిన్, బెనుతురు భూపతుల్ విషము వెట్టినయన్నముఁ
జూచి యోలిఁ జ,య్యన నవి వెండ్రుకల్ విడువ నతులు
మూయఁగఁ గూయుచుండఁగాఁ, గని కుటిల ప్రయోగములు
గాంచుటకై నృపమంత్రి శేఖరా! 35
- తే. మునుపు తియ్యకూరలు రుచిగొనుట లెన్న
నడుమ నొగరులు చేదులు నంజు మేలు
పులుసు లాస్వాదనము నేయవలయుఁ బిదప
భోజనము నేయునపుడును భూమిపతులు. 36
- క. అతిమధురమ దీపనకర
మతిలవణము నయనకాంతిహర మాహారం
బతితిక్తాఘ్నము ముదిమికి
నతశయ హేతు వని చెప్పి రాయుర్యేదుల్. 37

తే. దప్పి కుడకంబు మాటుకూ డొప్ప గొనగ
 తుధకుఁ గూటి మాటుగ నీరు గ్రోలఁ జనదు
 గుల్ల మగుభగందరము నం గురువు పుట్టుఁ
 జెలఁగి యీరెండు నేరక చేసెరేని. 38

తే. కుడువఁ దొణఁగుచు నీళ్లను గ్రోలెనేని
 దీపనముచెడఁ దద్దయు దేహ మటుగు
 భుక్తిమధోదకము కొంత పుష్టిసేయుఁ
 బిడపఁ బాసీయ మానుట వెడదమేలు. 39

తే. కడుపు నాలుగుపాళ్లనుగా నెఱింగి
 రెండుపాళ్లన్నమునను బూరింపవలయుఁ
 బానమున నింపఁగా నొకపాలువలయు
 వాయుచలనకు నొకపాలు వలయు నెడము. 40

తే. కుడిచినప్పుడఁ శయనింపఁ గడుపు వెరుగు
 కడలక కెచ్చోటఁ గూర్చున్నఁ గలుగుసుఖము
 అల్ల నడ మూడ నాయువు నగ్గలించు
 దూర మరిగిన మృత్యువు దోన యరుగు. 41

క. కడుపు కడుచిక్కటిల్లినఁ
 బొడమును చుఱిదప్పి హీనభోజనుఁ డైనకా
 బడుగఁ గావున సమమగు
 కుడుపున నేతెవులులేక కొలఁదియొడ లగున్. 42

క. కుడుచు నతం డైనను బె
 టైదు నాతం డైననపుడు డెందము రెండై
 కడుఁ గోపముతో నుడినఁ
 గుడిచినయన్నంబు కాలకూటముఁ బోలున్. 43

క. కుడిచిన పిమ్మటఁ జేతులు
 తుడిచి నియతి వార్చి మధనతోయము నియతికొ
 బిడిచికోసవలయుఁ గన్నులఁ
 బొడమఁగరా దక్షిరోగముల కల్పెనన్. 44

క. దళముగఁ గ్రోలుచు నుండిన
 జల మేమియు నాన కున్న జతరము శిఖి దు
 ర్బల మగునన్నం బటుగదు
 పలుమటు నగు నల్పవారి పానముసేయన్. 45

సీ. కఠినమై దొడ్డచిక్కణమునై వత్సరా
 ర్థంబు వోయిన ప్రాతదనముగలిగి
 యుజ్జ్వలచ్ఛాయమై నొత్తిన తరువాయి
 శశమాంసఖండంబుచంద మగుచు
 నొగరించుకయులేక మిగులంగఁ దీవైన
 క్రముకంబు లెఱునై కమ్మ వలచి
 దళ మెక్కి పండిన తాంబూలదళములు
 కాలోపలంబులు కాల్చి వడియుఁ

గీ. గట్టినటువంటిచూర్ణంబుగా నొనర్చి
 భుక్తి ముందర నాలుగుభోజనోత్త
 రమున రెండును నటమీఁద రాత్రి నాటు
 మార్ల తాంబూల మొప్పారు మంత్రియప్ప. 46

సీ. పోకకు మాఱి చొప్పనఁ బర్ణములు గూర్చి
 తగుఁజేయ రేపటి తమ్ములములు
 నాలుగు నైదులు నోలిన కొలఁది మ
 థ్యాహ్నా నిశీధినీసమయములను

కాచు పశ్యము రేపకడ తమ్ములములతోఁ
 దొలిఁ దొలి నొకరెంటఁ గలయవలయు
 నంతంత నెక్కించి యటమీఁదఁ జేయుత

మ్ములములయందుఁ గప్పరము మేలు
 తొడిమెయును దుద యును బుచ్చి నడిమి యీనె
 లేక తడియొత్తి మడఁచిన యాకు లెస్స
 ప్రథమరసమును రెండవరసము నుమిసి
 యంతమీఁదట రస మాను టమ్మతనేవ. 47

తాంబూలదళములకు నై
 జంబయ్యెను గుణము భేదశక్తియుఁ గఫపై
 త్యంబులఁ జెఱుచుటయును గం
 దంబు మొగంబునకు నొసఁగఁ బాఁజాలుటయున్. 48

పూగమునకు గుణములు పై
 త్యాగముముం జెఱుచుటయును నాకలి మృదులీ
 లాగతిఁ బుట్టించుటయును
 వేగమె దాహంబు నణఁచు విస్నాణంబున్. 49

లఘుకారి క్రిమిదోషవిఘటనసంధాయి
 దీపననిర్దోషదీప్తికరము
 పాషాణచూర్ణంబు పైత్యవాతఘ్నంబు
 శంఖచూర్ణము కఫపైత్యహరము
 చిప్పలసున్నంబు శ్లేష్మంబు హరియించు
 గుల్లసున్నము వాతగుణముఁ జెఱుచుఁ

దెలివిచ్చుఁ జాలము త్తియపుసున్నము చూర్ణ
 పర్ణ మాయువునకు బౌధకంబు

తే. పత్రమూలములను రోగపటల ముండు
 సగ్ర మది పాపములకెల్ల నాశ్రయంబు
 నడిమి యానియబుద్ధి వినాశకరము
 వీని వర్జించి తగఁ జేయు వీడియంబు 50

చ నదననికాససౌరభవివర్ధనకారి లసన్తదాపహం
 బుదరవిశేషసౌఖ్యకగ ముగ్ధతదోషబలప్రహారి స
 మ్మదజనకంబు తమ్ములము మానవతీపలిభోగ వేళలకా
 నుదనపునర్భవీకరణకుంత్తము త్యుమ్మె దాని కెద్దియున్. 51

తే ఊరభోజి యై యపుడు వేగిరముతోడ
 తమ్ములముఁ గొన్నఁ గుప్త మాతని నశించు
 గడియలోఁ గొన్న మేహంబు గదుగు నౌల
 గడియలోఁ గొన్న మూత్ర రోగంబు నొందు. 52

సీ. బప్పునిగంధంబు నొంద కున్నియగాదు
 మొగముగఁ గలరోగములను జెలుచుఁ
 జెదరనికెంజాయఁ జెందినంతములు ము
 ప్పొర్చునట్లుగఁ జేయు నుదరశుద్ధి
 గలిగించుఁ గర్పూరకలితతాంబూలంబు
 కఫవాతవైత్యంబు క్రాంచు భేది
 రక్తవైత్యవారంబు రతిసౌఖ్యదము నాసి
 కాగదసంక్షయకారణంబు

తే. కన్నులకు శైత్య మొనరించుఁ గంఠమునకు
 మధురదుచిఁ జేయుఁ బొందించు మంగళములు
 దగ్గలుగు జిహ్వా చెడ దెట్టి దప్పియైఁ
 దిమ్మఁబడుఁ గర్పూరముతోడి తమ్ములమున. 53

ఆ. ఊయము రక్తవైత్యగతి వెణ్ణి భ్రమ పాండు
 రోగ మక్షిగదము రొమ్మ నొప్పి
 కడుపునొప్పి గ్రహణి ఊయకాస గలిగిన
 వారు తమ్ముమ్మ వలదు చేయ.

54

క. పగలును సంధ్యలుఁ బర్వము
 లగుదినములఁ శిలు నుడిగి యర్హాపురాత్రుల్
 మిగులఁగఁ దమకము సేయక
 తగు సమైక్యము లెఱిగి తరుణులఁ గవయన్.

55

క. సురతంబు పగలుచేసినఁ
 బురుషునియా మువు నశించుఁ బుట్టును బాపా
 త్కర మగుసంతతి సంధ్యల
 సిరి దొలఁగును బర్వతిథుల సిద్ధము కాత్రిక్.

56

సీ. పుష్పనీయలు
 తగఁ గన్ను నేలి నాతని పురంధి
 బంధువు నెల్లాలు, బ్రహ్మణోత్తముభార్య
 చెలీకాస ఎడఁతి వీరల దలంప
 మాతృసహజులు ముసువు దప్పిన యింత
 కన్నియ ముదిసినకాంత రూప
 శీలగుణములచేత డిక్కి నింత యొస
 మగువయుఁ దనఱాతమాత్రకంటె

తే. సతిశయం బగువర్ణంబు సతిన బొగ్గు
 చాయమేనిది కడుఁ బల్లచాయపడఁతి
 పెద్దవభులది కడురోగి తద్ద బడుగు
 గేడి గు జ్జనఁబడు వీరిఁ గూడఁ జనదు.

57

చ. నలికవుఁ గౌను చారు జఘనంబును వట్టువ వల్లచన్నులుకా
 బలుచని దీర్ఘనీల కచభారముఁ జెన్ను మొగంబు వాలుఁ గ
 న్నులు మెఱుఁగారి సన్నమయి నున్నగుచామనచాయ
 గాత్రముక, బలితపుసిగ్గు గల్గు నెలప్రాయపుసుందరిఁ బొంద
 మేలగున్ . 58

తే. మెలఁగునప్పుడ క్రొక్కారు మెఱుఁగువోలెఁ
 బ్రాంతమున నిల్చినప్పుడు ప్రతిమఁబోలి
 యురమునను జేర్చినప్పుడు విరులదండఁ
 బోలు తిన్ననికావినఁ బొందమేలు. 59

చ. ఒదవఁగఁ గూర్చి రేసియును నొప్పుదు మన్నభకేళి పిమ్మటకా
 సుదతులగాత్రముల్ గదిసి సుప్తి యొసర్చిన రాజకోటికికా
 నిదురలఁ జెందియున్న రమణీతలకంబుల యూర్పుగాడ్పులకా
 జెదిరి తొలంగు నంధ్రు కడుఁ జేసిన నాథుల మేలి
 పుణ్యముల్ . 60

మ. ఇరుప్రాద్దున్నరుఁ డల్పభోజి యయి తా నేప్రాద్దు శుద్ధా
 త్తుండై, చరణత్రాణములందు నేమరః యూజం బర్వ వర్జ్యం
 బుగా, వరనారీరత మాషభంబు క్రియ నిర్వాంఛామతిం
 బొంది యొక్కరుఁడుకా నిద్ర భజించు వీతభయుఁ డాఖ్య
 గాంచు శ్రీయుక్తుండై . 61

ఆ. ఆవులిఁత నోర నాచి ముక్కునఁ బుచ్చి
 వెలయఁ దమ్మునట్లు వీడకొలిపి
 చరమ ధాతురక్ష సమ్మతి నొనరించు
 సజ్జనుండు నర్ష శతము బ్రతుకు. 62

క. పురుషున కెంతయు సత్యమె
 పరమం బగుధర్మమైన బ్రాహ్మండై తా
 నొరుఁ బొలిగొనియెడు కల్పిష
 కరులయెడఁ బొంకవచ్చు గణకలలామా. 63

ఉ. తాలిమిగల్గి తాఁ బరులదైన్యము వాపుచు శాంతిగల్గి సం
 క్షాలితచిత్తుఁడయ్యుఁ దగ సాహసకార్యము నేయ మైకొనం
 జాలి పరోపకారియయి సంపద కుబ్జనియాతఁ డెప్పుడుఁ
 శ్రీలలనాఁటాక్ష సరసీరుహ ధాముఁడు నుంత్రి శేఖరా! 64

క. కారణము దైవ మనుచును
 బ్రారంభం బుడుగఁ జనదు ప్రభువుల కెందుఁ
 డొరక తిలలను దైలం
 బేరీతిని బడయవచ్చు నిదచరిత్రా. 65

క. వ్యవసాయ హీతు సాహస
 వివర్జితుని నుచితయత్న విముఖుని నలసుఁ
 దివిరి నీరి గనయ నొల్లదు
 యువతీరత్నంబు వృద్ధనొల్లనిభంగిన్. 66

చ. సముచితయత్న శక్తియుతసాహసుఁడై తగును త్తముండు మ
 ధ్యము బలహీనసాధనము లారయః జెప్పఁగ నేల రెండుసా
 దములనె కల్గి యాహనుమ దాఁటె సముద్రము కాటిజేని
 య, శ్లోమునకు నూఱుగా ల్లో దవి సన్న పుఁగాల్వయు దాఁటఁ
 గలునే. 67

మ. గిరులెవ్వారలు ప్రోచి పెంచి రిటు నింకొ ముట్టఁగా నేరులె
 వ్వగు వాటంబులుగాఁగఁ ద్రవ్విరి మృగ వ్రాతంబు నేవింపఁగే

సరికిం బట్టముగట్టి రెవ్వరు మహాశ్వర్ణంబు లుత్సాహులై
తిరు.....మంత్రీయప్ప నుతకీర్తీ నాగమాంబాసుతా!

ఆ. వగ్ధమాను లై నవారికి నాపద
హీనజనులకంటె నెక్కు డండు
కచవితానమునకుఁ గాక ఖండన మెండు
తొప్పవెండుకలకుఁ జెప్పబడెనె. 69

క. వలనై కార్యము సామో
క్తులఁ దీఱఁగ దండమునకుఁ దొడఁగ నేలొ
పులఖండమునన పైత్యము
పాలియంగా నేల కేతిపొట్లరసంబుల్. 70

ఉ. దీనత దోఁడకుండఁ గడుఁ దీ వెనుగం బ్రియ మాడ నేర్ప
గుణ, దానము గల్గియున్ బొగడఁ దట్ట సహింపమి చాల
మేలు వాణీనిధి నక్తనాఁ బుకగి నిష్ఠురభాషుఁడు గామి
లెస్స వెం, పూన సమర్థుఁ డయ్యు నిలుపోవుట యొప్పును నప్ప
ధీమణి! 71

తే. ఆత్మకునివలెఁ బాతకం డయినవాని
నన్యుఁ గొనియైన వెనుఁ దెగటార్పవలయు
ఇంటఁ బుట్టియుఁ గీడైన యెలుకఁ జంపఁ
బిల్లికిని దుగ్ధములుపోసి పెంచుకరణి. 72

క. కారణమున మిత్రులగుట
కారణమున శత్రు లగుట గల దిట్లగుటన్
ధారుణి నెవ్వరు నెవ్వరి
వారునుగా రెల్లవారు వసుపరతంతుల్. 73

సీ. పగలు నిద్రింపక పరకాంతఁ గోరక
 పరదూషణములేక పరుల కెప్పుడుఁ
 గీడు చింతింపక కినుకయుఁ గపటంబు
 గలుగక చవి యెంత గలిగెనేని
 పథ్యంబు శుచియును భక్ష్యంబుగాని ప
 దార్థంబుమీఁదఁ దత్పరతలేక
 బుడుబుడులాడుచుఁ బడఁతుల మొగముల
 వెడమాయమాటలు వినఁగఁబోక

తే. పలుకుతఱి జడివెట్టక పరుసగాక
 బొంకులాడక తన్నుఁ దా బొగడుకొనక
 కెలనివారికి మేలైన నెలమిఁ బొందు
 మనుజునకు నభ్యుదయ మొందు మంత్రీయప్ప.

74

సీ. విద్యన్ను తుండు భారద్వాజగోత్రుఁ డా
 పస్తంబసూత్రుఁడు పరమపుణ్య
 విమలోజ్జ్వలాంగి గోవిందార్జునకుఁ గుల
 ద్వయశిరోభూషణధర్మచరిత
 నాగమాంబకుఁ గూర్చినందనుఁ డప్పయ
 మఱి మాళిసింగనామాత్యు మేన
 యల్లుడు ధార్మికుఁ డనఘుండు శ్రీవల్ల
 భాచార్యుతమ్ముండు హరిపదాంబు

తే. జాతపట్టదుఁ డుభయభాషాకవిత్వ
 మాపవై దగ్ధ్యు డప్పనమంత్రివరుఁడు
 సంస్కృతంబున నొప్పారు చారుచర్య
 తెనుగుచేసె దా నెంతయు తేటపడగ. 75

క. గోవిందార్యుని యప్పన
 గావించినచారుచర్య కర్ణాభరణ
 శ్రీవిబుధు లందుఁ బడయుచు
 భూవలయములోఁ బ్రసీద్ధిఁ బొందెడుగాతన్. 76

ఓమ్ శమ్.

చారుచర్యపద్యలఘుటీక

1. క్రీకీర్తిభారతీసంపత్త్యన్నతపదుండు = లక్ష్మీ కీర్తి సరస్వతు లెడ
తెగనిసంపద నొసగువాఁడు.

2. వైద్యునుసీతిభర్త నిర్వ్యాజపథానుసారమగునట్లుగ = వైద్యము మంచి
సీతి భర్తము కపటములేరినడవడి వీనికి తగునట్లుగ, నిర్బరభాషణ = దేవభాషణ
సంస్కృతభాషయందు.

3. అఘనాపకమతిణ = పాపమును పోగొట్టుకొనెడిబుద్ధితో, దంత
ధావనవిధిజ్ఞుండె = పండ్లుతోముకొనుపద్ధతి నెఱిగినవాఁడై, మానోపేతుం
డగుచు = మానముతోఁ గూడినవాఁడై.

4. భిదిరము = చంద్ర, పటము = మఱ్ఱి.

5. కణము = గుగ్గిలపువెట్టు, నిజపూరము = మాదీఫలము, కరంజకము =
కానుగు, దాడింబము = దానిమ్మ, సింధువారంబు = వావిలి.

6. కఫవైశ్యక్షయకారి = శ్లేష్మమును వైశ్యమును పోగొట్టునది, శ్రుతి =
ద్యయనాడిశుద్ధికరము = రెండుచెవులకు నాదులకు శుద్ధిని కలిగించునది, నయన
హితము = కన్నులకు మంచిది.

7. తెలియుచు నిద్రణ = నిద్రనుండి మేలుకొనుచు, శౌచవిధిదీర్చి =
మూత్రపురీషములను విడిచి, ఆనస్థితదంతకాఘ్నఁడై = పండ్లుతోముకొనినవాఁడై,
హుతాన్నియై = అగ్నిహోత్రమునందు, హూమము చేసినవాఁడై, గృహకృత్య
కారి = ఇంటివినులను జేయువాఁడు, ప్రభాతకాలమున = ప్రాతఃకాలమునందు,
వారిజగర్భకులప్రసూతికి = బ్రహ్మణపంశమునఁ బుట్టినవానికి.

8. అభ్యంగనము = నలుగుపెట్టుకొనుట, జలకంబు = నీరుపోసికొనుట, యథావిధిజ్ఞుడై = కార్యవిధానము నెఱచినవాడై.

9. తొరగఁచున్న = కాలుచున్న, ఏహ్యంబుపట్టు = అసహ్యమునకు నెలవు, ఇష్టేను = ఈశరీరము, ఆప్యాయనము = కృష్టినికలిగించునది, ఉపాసించుట = పూజించుట, నిజకులాచారమాలైకనిరతులకును = తనకులాచారమునందు వివక్షలవారికి.

10. కేశపాశంబులకై = తలవెండ్రుకలను, గరగర = నునుపుగా, రాచిన = పుద్దించిన, రమణీయము = ఆందము.

11. చుండు = తలవెండ్రుకల మొదలఁబుట్టు రోగవిశేషము, వతితెలియకై = బుద్ధివికసించును, అనువు = మంచి.

12. హృన్తోదముగాఁగ = మనస్సునకు సలతోషము కలుగునట్లుగా, పకుశ్రవసూనముల్ = పొగడపువ్వులు, పాటలంబులు = కలిగొట్టుపువ్వులు, శతపత్రకంబులకై = తావరపువ్వులను, శ్రీదనరారుభోగులు = విశ్వర్యముగలిగిన గోగిపురుషులు.

13. నారీజనపంచబాణ = స్త్రీజనమునకు మన్ననస్వరూపుఁడా!

14. డొలంకు = తొలఁకు - ఓమ్ము, అర్థిమెయికై = ప్రీతితో, జాణలు = సికులు.

15. నిర్బరణితోష్ణములు = మిక్కిలి చల్లన వెచ్చన అయినవి, అంబుదకళకై = వర్షాకాలమున.

17. ఇనుమాణుదదవు = చెండుకెట్లు సమయము. తద్ద్విగుణము = దానికి రెండుకెట్లు, ఓవెరు = చెట్టిపు?

19. దుస్తరబాధకము = విశేషమయిన బాధను కలిగించునది.

21. కేశకంబులు = మొగిలిపువ్వులు.

22. శిశిరవ్యాసంగికాలంబునన్ = శిశిరఋతుసమయమునందు, మే
దించి-నూరి. ఘర్తంబునన్ = గ్రీష్మకాలమునందు, మృగనాభిన్ = కస్తూరిని,
ఘుస్పృణము = కుంకుమపువ్వు.

23. ఏటికాదులు = కురుపులు మొదలగునవి, గండువు = బొటిమి?

26. తీట = దురద, అంగనావాసము = స్త్రీలు కట్టుకొన్న బట్ట, సంత్రా
సము = భయము, జెష్టకు = బట్టు = అభాగ్యమునకుం దావు.

27. కాలునివళము = యమునకు స్వాధీనము, చాలాయము = అపశ్యము
తప్పకుండ.

28. తెవులులు = రోగములు, అవయవశుద్ధి హేతురుచిరాభరణంబులు =
అవయవములపరిశుద్ధికి కారణమయిన అందమగు అలంకారములు, రవణము =
అలంకారము.

29. దేవపితృసమభ్యర్చనముల్ = దేవతలకు పితృదేవతలకు పూజలు
సేయుట, భుక్తికార్యంబునకున్ = భోజనమునకు.

30. కనకము = బంగారము, విప్రుడు = బ్రాహ్మణుడు, పాపకుండ =
అగ్ని, ఘృతంబు = నెయ్యి, భానుడి = సూర్యుడు, ధరిత్రీవిభుడు = రాజు,
శుభావహములు = పుణ్యమును కలుగఁజేయునవి.

31. అపంగోకరము = చూచుట, అభివందనము = నమస్కరించుట, అప
ధానముతోడన్ = ఏకాగ్రతతో, అర్పించుట = పూజచేయుట, ఆవిరళసియమ
మునన్ = ఎడతెగని నిష్ఠతో, అర్చంబున్ = తగినవి.

32. చుట్టలున్ = చుట్టములును.

33. భుక్తిగొనుట = భోజనముచేయుట.

34. పేర్చిదొరియును = గొప్పతనము కలుగును, సుజనోత్కృష్టం
డగు = సజ్జనులలో గొప్పవాడగు, విస్పృష్టముగాన్ = అందఱకు తెలియనట్లుగ,
బహుజనములతో = చాలమందితో.

35. గొనకొని=యన్నించి, ఓలికొ=వరుసగా, చయ్యనకొ=వెంటనే
 (విషముతోఁగూడిన అన్నమును జూచినంతనే కొండముచ్చులు వెండ్రుకలు
 విదుర్చుచు చకోరములు కన్నులు మూయును. చిలకలు గోరవంకలు కూఁతలు
 కూయును, కుటిలప్రయోగములు=దుష్టులు రహస్యముగఁ జేయువసులు.

36. నంజు=నంజుకొనుట, ఆస్వాదనము చేయుట=తినుట.

37. అతిమదురము=మిక్కిలి తియ్యనైనది, అదీపనకరము=జతరాగ్ని
 దీప్తి లేకుండ చేయునది, అతిలపనము=చాల ఉప్పునైనది, నయనకాంతి
 హరము=కన్నులందలి కాంతిని (చూపుచు) హరించునది, అతిలిక్తామ్లము=చాల
 కారము పుల్లన అయినది, మువిమికి=ముసలితనమునకు, అతిశయహేతువు=
 ప్రధాన కారణము.

38. దప్పి=దాహము, కూడు=అన్నము, క్రోలజనదు = త్రాగ
 కూడదు, గుల్మము=భగందరము, అంగురవు=మూలరోగవిశేషములు, నేరక=
 ఎఱుకక.

39. కుడువఁదొలఁగుచు=భోజనము చేయఁబోవుచు, దీపనము=జతర
 దీప్తి. కద్దము=మిక్కిలి, అఱుగు=కృశించుచు, భుక్తిమన్యోదకము=భోజనము
 కడుచు త్రాగదు సీరు, పివపకొ=భోజనమయినతరువాత.

40. పానమున=సీరుత్రాగుటచే, వాయుచలనమునకు=గాలికదలుటకు,

41. కుడిచినప్పడ=భోజనము చేసినవెంటనే, శయనింపకొ=నిద్రించి
 చొో, అల్లనడయాడకొ = మెల్లఁగా తిరిగినచో, అగ్గలించు=అతిశయించు,
 గోన=కూడనే.

42. పిక్కటిల్లినకొ=నిండినను, పొడమును=బయలుదేయుచు, హీన
 ిజనుఁడైనకొ = తక్కువభోజనముచేసిన వాఁడయిన, బడుగగుకొ = చిక్కి
 ివును, కుడుపునకొ=భోజనముచే.

43. డెండము రెండై = వేణుమనస్సుకలవాండై.

44. వార్చి = అచమనము చేసి, నియతి = తప్పకుండ.

45. దళముగ = హెచ్చుగ, జతరము శిఖ = జత రాగిని.

45. చిక్కణము = స్నిగ్ధము, లేక చెక్క, వస్త్వనార్థంబు = సంవత్సరములో సగము, తిలుమాసములు, ఒత్తినతలువాయి = కోయంగా మిగిలినది. శశమాంసఖండంబుచందంబు = చెవలపిల్లిమాంసము ముక్కవిధము, క్రముకంబులు = పోకలు, కమ్మవలిచి = వైపెచ్చుతీసి, దళ మెక్కి = దళసరియై

48. నై జంబు = సహజము, భేదశక్తియం = జీర్ణము చేయక శక్తియు.

49. విన్నాణంబు = విశేషగుణము.

51. పదనవికాససారభవివర్ణన కాది = ముఖమునకు వికాసమును పరిమళమును వృద్ధిసౌందించునది, లసన్నదాపహంబు = విశేషమయినవస్తును పోగొట్టునది, ఉదరవిశేషసౌఖ్యకరము = కడుపునకు మిక్కిలి సౌఖ్యమును జేయునది. ఉద్ధతదోషబలప్రహారి = పెరిగిన వాతాదిదోషములనుహరించునది, సమ్మదజనకంబు = సంతోషమును కలిగించునది. మానవతీపరిభోగవేళక = యువకులతో భోగించు సమయములందు.

53. ఒప్పనిగంధంబు = కూడనివాసన, చెదరనికెంజాయ = పోవనిఎఱ్ఱనికాంతి, ముప్పోర్పునట్టుగ = ముడిమిని సహించునట్టుగ, లేక బాధను సహించునట్టుగ, క్రాంచు = కరగజేయును, నాసికాగదసంక్షయకారణంబు = ముక్కలలోని రోగములుపోవుటకు కారణము, తిమ్మంబడుచు = పోగొట్టబడును.

57. బొగ్గుచాయమేసిడి = బొగ్గువలె నల్లనైనశరీరముకలది, కడుంబల్లచాయపడలి = చాలఎఱ్ఱనైన కాంతిగలస్త్రీ, కడురోగి = హెచ్చురోగముకలది, తద్దబడుగు = చాల చిక్కనిది, గేడి = పొడుగుకాళ్లుగలది, గుఱ్ఱు = కడుపొట్టిది.

58. నలికపుంకౌను = సన్ననినడము, పట్టువల్లవన్నులక = గుండ్రని

లెనినస్తనములు, దీర్ఘనీలకభారము=పొడుగైన నల్లనివెండ్లుకలు, చెన్ను మొగంబు=అందమైనముఖము, మెఱుఁగారి=తళుకెక్కె, గాత్రముఁ=శరీరమును, బలితపుసిగ్గు=పాచ్చైనసిగ్గు, ఎలప్రాయపునుండఁ=యావనములోనున్న అందకత్తెను.

59. క్రొక్కారుమెఱుఁగువోలె=వర్షాకాలపు మెఱుపువలె, ప్రతిమ=బొమ్మ, విగులదండ=పూలదండ.

60. మన్నగ్గకేశివట్టఁ=సంభోగమునతరువాత, సువతులగాత్రముల్=స్త్రీల శరీరములు, కఃసి=కూడి, ముద్ద=నిద్ద, రమణీలీలకంబులయూర్పుగాడ్పులఁ=స్త్రీరశ్మముల నిట్టూర్పు వాయువులచే.

62. ఆఁచి=ఆపి.

63. పాలిగొనియెడుకిల్చిషకరులయెడఁ = ఇతరులను నశింపఁజేయు పాపాత్ములయెడల.

64. శ్రీలలనాకటాక్ష సరసీరుహ ధాముఁడు = లక్ష్మీకటాక్షమునకుఁ బాతుఁడు.

66. న్యవసాయరహితుఁ = పనిచేయనివానిని, సాహసవివర్జితుని = సాహసమును విడిచినవానిని, ఉచితమున్నవిముఖుని=తగిన ప్రయత్నము చేయనివానిని, తివిరి=పూని సిరి=లక్ష్మీ. కవయనొల్లకు=చేరుట కంగీకరింపదు.

70. పలనై=సరిపడినదై, సామోక్షులఁ=సామనాక్యములచే, తోడరంగఁ=మొదలు పెట్టఁగ, పులఖండము=పటికబెల్లము.

73. పసుపరశంక్రులు=ధనాధీనులు.

74. కినుక=కోపము, చవి=రుచి, జడివెట్టుట=వర్షము కురిపించుట, పసునకరినము, కెలనివారికి=విగ్గరియన్నవారికి, నెలమి=సంతోషము, ఆభ్యుదయమా=అభివృద్ధి.

చెన్నపురి: వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి

'వావిళ్ల' ప్రెస్సునముద్రితము.—1949.